

POSTANOWIENIE

Dnia 13 marca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniu 13 marca 2023 r.

w sprawie adwokat **E. V.**,

obwinionej o popełnienie przewinień dyscyplinarnych z art. 80 ustawy Prawo o
adwokaturze w zw. z § 56 i in. Zbioru Zasad Etyki Adwokackiej i Godności Zawodu,
wobec której umorzono postępowanie dyscyplinarne na podstawie art. 17 § 1 pkt 6
k.p.k. w zw. z art. 95n pkt 1 ustawy Prawo o adwokaturze,

kasacji wniesionej przez pełnomocnika pokrzywdzonego A. G.,

od orzeczenia Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Adwokatury,

z dnia 23 października 2021 r., sygn. akt WSD 106/21,

utrzymującego w mocy orzeczenie Sądu Dyscyplinarnego Izby Adwokackiej w W. z
dnia 17 maja 2021 r., sygn. akt SD [...]

postanowił

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. obciążyć pokrzywdzonego A. G. wydatkami postępowania
kasacyjnego w kwocie 20 (dwadzieścia) zł.**

UZASADNIENIE

Sygn. akt II ZK 70/22

UZASADNIENIE

Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w W., orzeczeniem z dnia 17 maja 2021 r.,
sygn. akt SD [...], na podstawie art. 88 ust. 2 ustawy – Prawo o adwokaturze w zw.
z art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. w zw. z art. 95n pkt 1 ustawy – Prawo o adwokaturze

umorzył postępowanie ze względu na przedawnienie karalności czynów zarzuconych adw. E. V. obwinionej o to, że:

„1. reprezentując klienta, A. G., w sprawie zawisłej przed Sądem Rejonowym w S.(I Ns [...]), a następnie przed Sądem Okręgowym w S.(V Ca [...]), wniosła skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego w S. z dnia 9 kwietnia 2015 r. bez zachowania wymogów formalnych, co skutkowało odrzuceniem tej skargi,

tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego z art. 80 Prawa o adwokaturze w zw. z § 56 Zbioru Zasad Etyki Adwokackiej i Godności Zawodu;

2. nie poinformowała klienta, A. G., reprezentując go również w sprawie o sygn. akt: I C [...] albo o sygn. akt: I C [...], zawisłymi przed Sądem Rejonowym w S., o wypowiedzeniu pełnomocnictwa, wysyłając klientowi wypowiedzenie pełnomocnictwa w dniu 16 września 2015 r. na adres ul. [...] m. [...] w W. zamiast w P., w wyniku czego klient o wypowiedzeniu pełnomocnictwa dowiedział się w sądzie od strony przeciwnej,

tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego z art. 80 Prawa o adwokaturze w zw. z § 49 Zbioru Zasad Etyki Adwokackiej i Godności Zawodu;

3. w sprawach I Ns [...], w apelacji z dnia 30 września 2014 r., a także w sprawach I C [...] oraz I C [...], zawisłych przed Sądem Rejonowym w S. oraz w sprawie V Ca [...], zawisłej przed Sądem Okręgowym w S. sporządzała pisma procesowe myląc nazwiska i adresy stron, co powodowało konieczność poprawiania tychże pism przez klienta,

tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego z art. 80 Prawa o adwokaturze w zw. z § 14 Zbioru Zasad Etyki Adwokackiej i Godności Zawodu”.

Po rozpoznaniu odwołania pokrzywdzonego A. G., Wyższy Sąd Dyscyplinarny Adwokatury orzeczeniem z dnia 23 października 2021 r., sygn. akt WSD 106/21, zaskarżone orzeczenie Sądu I instancji utrzymał w mocy.

Kasację od wyroku Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Adwokatury wniósł pełnomocnik pokrzywdzonego A. G., zaskarżając je w całości, zarzucając:

„1. rażące naruszenie prawa materialnego, które mogło mieć wpływ na treść orzeczenia w postaci: niezastosowania art. 123 k.c. poprzez zaniechanie przez Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w W. (I Instancji) oraz Wyższy Sąd Dyscyplinarny Adwokatury zastosowania przepisów o przerwaniu biegu przedawnienia, tj. art. 123 k.c. i zaniechanie wydania orzeczenia co do istoty sprawy, pomimo tego, że adwokat E. V. (dawniej B.) dopuściła się naruszenia zasad etyki adwokackiej, m.in. poprzez: przeinaczanie adresów i nazwisk w pismach sądowych oraz odmowę wzięcia pod uwagę istotnych kwestii sygnalizowanych przez mocodawcę w postaci twierdzeń o podrobieniu podpisów i sfalszowaniu pism wraz z wpisaniem antydaty dla próby uwiarygodnienia zmanipulowanych pism przez stronę przeciwną - w konsekwencji okazało się istotnym dowodem w sprawie w postaci wyniku Ekspertyzy Grafologicznej mającej wpływ na rozstrzygnięcie sprawy, bezzasadne wypowiedzenie pełnomocnictwa względem mocodawcy bez poinformowania go o tym fakcie, niewystąpienie o uzasadnienie nieprawomocnego orzeczenia przed złożeniem kasacji,

2. Rażące naruszenie prawa procesowego, które mogło mieć wpływ na treść orzeczenia w postaci:

1) art. 170 § 1 k.p.k. poprzez nieuzasadnione oddalenie wniosku dowodowego w postaci przesłuchania świadka, zgłaszanego przez A. G. podczas odbywających się rozpraw przed Sądem Dyscyplinarnym I i II Instancji;

2) art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. wskutek pozornego rozpoznania zarzutów odwołania wskazujących na zaistnienie przedawnienia deliktów dyscyplinarnych wskutek przyjęcia, iż do przerwania biegu przedawnienia nie doszło;

3) art. 457 § 2 k.p.k. wskutek uznania odwołania A. G. za bezzasadne, pomimo, iż jego rozpoznanie powodowało jednak konieczność podjęcia dogłębnej analizy podniesionych zarzutów”.

Stawiając powyższe zarzuty, skarżący wniósł o uchylenie orzeczenia Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Adwokatury i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja, jako oczywiście bezzasadna, podlegała oddaleniu w trybie opisanym w art. 535 § 3 k.p.k.

Sąd odwoławczy w niniejszej sprawie prawidłowo utrzymał w mocy orzeczenie Sądu I instancji, uznając przewinienia dyscyplinarne zarzucane obwinionej E. V. za przedawnione. Zgodnie z art. 95n pkt 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (dalej: Prawo o adwokaturze) w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania dyscyplinarnego stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego. W związku z powyższym odpowiedniemu zastosowaniu w postępowaniu dyscyplinarnym podlega m.in. art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. zobowiązujący sąd do umorzenia wszczętego postępowania, jeśli nastąpiło przedawnienie karalności zarzucanego obwinionemu czynu. Sposób obliczania terminu przedawnienia przewinień dyscyplinarnych adwokatów i aplikantów adwokackich reguluje art. 88 ust. 2 Prawa o adwokaturze. Co do zasady w razie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego przed upływem terminu, który wynosi trzy lata, karalność przewinienia dyscyplinarnego ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęło pięć lat.

W niniejszej sprawie zarzucane obwinionej czyny zostały popełnione w dniach 30 września 2014 r., 9 kwietnia 2015 r. oraz 16 września 2015 r. Z kolei postanowieniem z dnia 13 lipca 2017 r. Rzecznik Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w W. wszczął postępowanie dyscyplinarne w przedmiotowej sprawie. Oznacza to, że – stosując regulację art. 88 ust. 2 Prawa o prokuraturze – karalność zarzucanych obwinionej czynów uległa przedawnieniu po upływie 5 lat od ich popełnienia, tj. odpowiednio w dniu 30 września 2019 r., 9 kwietnia 2020 r. oraz 16 września 2020 r. W związku z powyższym Sąd odwoławczy, dokonując kontroli instancyjnej, nie uchybił prawu uznając, że Sąd I instancji zasadnie umorzył postępowanie w sprawie.

Oczywista nietrafność kasacji skarżącego wynika z faktu, że w postępowaniu dyscyplinarnym, w którym obwinionym jest adwokat, nie stosuje

się art. 123 Kodeksu cywilnego. Sposób obliczania terminu przedawnienia co do przewinień dyscyplinarnych zarzucanych adwokatowi opisuje w sposób wyczerpujący art. 88 Prawa o adwokaturze. Jedynie w sprawach nieuregulowanych do postępowania dyscyplinarnego odpowiednio stosuje się przepisy Kodeksu karnego oraz Kodeksu postępowania karnego (art. 95n Prawa o prokuraturze). W żadnym wypadku nie znajduje zaś zastosowania Kodeks cywilny, w tym w szczególności sposób obliczania terminu przedawnienia w prawie cywilnym oraz okoliczności, w których przerwaniu ulega jego bieg.

Ze względu na powyższe Sąd odwoławczy nie naruszył art. 123 k.c. Sąd odwoławczy dokonał zatem rzetelnej i prawidłowej kontroli instancyjnej zgodnie z normami wynikającymi z art. 433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k. Ze względu na konieczność umorzenia postępowania zasadne okazało się również oddalenie przez Sąd wniosku dowodowego, a tym samym nie doszło do obrazy art. 170 § 1 k.p.k.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji postanowienia.